

Трето действие, първа картина.Меркуцио. —

Една единичка дума — на едного от нас? — Не бихте ли искали да прибавите към думата нещо друго и да ~~поправите~~ ^{стаде} — дума и удар?

Тибалт. —

Ще видите, че съм способен и на това, сър, ако ми дадете слукай.

Меркуцио. —

Не бихте ли могли да вземете моя слукай, без да ви се дава?

Тибалт. —

Меркуцио, ти не си в един час с Ромео!

Меркуцио. —

Аз нея в един час! Какво? Да не ни вземат за певци по улиците? Ако ни вземат за певци, не така ли да чуем от нас нещо друго, освен дисхармония. — Виждам ли моя мек? Мой сега ще ви накара да поиграете... Ха! Нея в един час!

Бенволио. —

Говорим на плочад, пред много хора — поне да идем лъвето няма кой.

Или спокойно разпратя водете,
или се махайте! — Отбрѣд ни гледат.

Меркуцио. —

Да гледат! — хорските очи защо са? —
Оттук за нещо няма да отстъпна.

Тибалт. —

По-тихо, сър! Можемо ли пристига.
/ Визга Ромео. /